

Richard E. Boyatzis: **Transforming Qualitative Information - thematic analysis and code development**, Sage, 1998.

Anmeldelse v/*Erik Maaløe*, Handelshøjskolen i Århus

En garanteret for mange instruktiv bog af en mand med både held og fejltagelser bag sig. Richard E. Boyatzis slutter således bogen med at fremhæve, at "tematisk analyse leder ikke altid til nye opdagelser", men som han tilføjer: "Om det er tilfældet eller ej, afhænger såvel af en selv som de data, man har inddraget."

Bogen består af to typer af tekst. Dels lange erfaringsbaserede lister om, hvad man skal være opmærksom på ved henholdsvis den første kodning af de rå data og den efterfølgende tematisering af det herved kondenserede stof til helheder.

I den øvrige tekst tager Richard E. Boyatzis læseren ved hånden og illustrerer efter fremlæggelse af et fyldigt datamateriale, hvordan det kan kodes og senere systematiseres til temaer. Og det gør han godt. Den åbne, induktive kodning så tæt på grundmaterialet som muligt vil ofte være den mest frugtbare. Men det er også den vanskeligste at udføre og relatere til anden forskning. De fleste eksempler illustrerer derfor brug og videreudvikling af fra anden allerede kendt forskning udviklede koder, dvs. navngivning af fx forskellige typer af kompetence til brug for beskrivelse af administratorers duellighed.

Fx defineres empathy således: Tilskyndelse til at ville forstå andre, hvilket operationelt indikeres ved følgende: forstår andres styrke og begrænsninger/ forstår grundene bag andres adfærd/ er i stand til at tolke andres stemninger, følelser og ikke-verbale adfærd/ lytter til andre ved at stille spørgsmål, vente på deres svar, give den anden tid til at beskrive og forklare sig på sin egen manér og i sit eget tempo. Bemærk venligst, at empathy således defineres i kraft af information, som forskeren indhenter ved at spørge administratoren selv, ved at spørge en række medarbejdere, efter de har haft et møde med hende, samt ved at iagttage deres indbyrdes adfærd.

På tilsvarende vis er femten andre kompetencer defineret, der så videre ved stadig sammenligning og modstilling bruges til at tematisere, hvad der karakteriserer den jævnt gode og den fremragende administrator. Tematisering er ikke nemt. Processen er langsommelig. Men – som vi, der har arbejdet med kodning og tematisering, også ved – berigende, når det lykkes. Og det er jo ikke alle, der umiddelbart vil anse det for givet – som det fra bogen fremdragne eksempel viser – at effektive administratorer netop er det i kraft af en større grad af empati; om end når man ved det, så virker det logisk nok!

Bogen er spændende, i og med at den illustrativt søger at vise, hvordan man i sin analyse kan kombinere kvantitative og kvalitative tilgange til casestudier. Hvad den ene part kan lære den anden med hensyn til disciplin, kan den anden lære den første med hensyn til følsomhed.